

findes en Form af Kritik, som er urigtig paa ethvert Sted. Naar man engang har et Forsvar, maa man ikke gaae hen og tilintetgjøre al Tillid til det ved at sige, at det slet ikke kan bruges til Noget. Det er ganske vist sandsynligt, at flere af vore Orlogsskibe ikke staae paa Nutidens Standpunkt, og det er fuldkomment rigtigt at tage Hensyn til det, naar man skal bygge nye Skibe, men derfor skal man dog ikke bryde Staven over det Gamle, saalænge dette er det Bæsteste, som vi have, og som vi maae bruge. Det er mig fuldkomment vel bekendt, at det i Aaret 1866, hvortil der uhyg sigtedes, var under alvorlig Discussion, om det var rigtigt at gaae videre med Bygningen af Søforterne og anvende Summer til nye Anlæg; om Rigtigheden heraf reiste jeg Tvivl. Men idag har man talt paa en ganske anden Maade, om det, der er særbdigt, og derimod er det, jeg har neblagt en Indsigelse, som virkelig ikke kan svækkes derved, at jeg i tidligere Aar har fraraadet at anvende flere Penge til nye Forter.

Müller: Jeg kunde nok tænke mig, at den ærebe Krigsminister var fuldkommen bekendt med de Rilder, hvorfra jeg havde hentet mine Ytringer med Hensyn til Ammunitionen, men endnu ere de ikke modsagte, idetmindste er det ikke kommen mig for Dre. Den høitærebe Minister opkaftede ogsaa kun en let Tvivl i saa Henseende, men blive Angivelserne alvorligt modsagte, skal jeg ganske vist ikke holde derpaa. — Med Hensyn til, hvad der blev ytret om Søforterne, skal jeg kun udtale som almindelig Regel, at hvor svært Skjts, hvor ødelæggende Projectiler man end bevæbner Krigsskibene med, kan man dog bevæbne Landbatterierne med endnu sværere Skjts, og man kan fra dem paa Grund af det faste Underlag tage et ganske andet Sigte imod Skibene end fra Skibene imod Landbatterierne. Det er en Fordeel, som bestandig vil give Landbatterierne den Overvægt, de hidtil have haft imod Angreb fra flydende Batterier.

A. Sage: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærebe Medlem har vel allerede haft Ordet to Gange, men for en kort Bemærkning vil jeg ikke nægte det ærebe Medlem Ordet.

A. Sage: Det forekommer mig, at det virkelig maa see ængstelig ud med disse Forter, siden det synes at skulle holdes hemmeligt, af hvilken Værdi de ere. Jeg formoder, at Enhver, hvem det interesserer at faae at vide, hvorledes de ere, selv kan komme til Kundskab derom, thi hvor de ligge, veed jo Enhver, og man kan altsaa derefter gjøre sin Beregning. Jeg har sagt, at jeg ikke troer, det er et nyttigt Forsvar, og jeg har fra første Døgn af, da der blev begjært Penge til disse Forter, tilraadet at bruge Pengene paa en anden Maade, nemlig til hensigtsvarende, passende Skibe, panserklædte Skibe, saaledes at vi havde et bevægeligt Forsvarsvæsen istedetfor det faste.

Da Ingen hderligere begjærebe Ordet, sattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 68 Stemmer.

Luxen: Skjøndt et æret Medlem (Holstein) har anhdet, at han vilde ansee det for rigtigt at henvise denne Sag til Finantsudvalget, skal jeg dog tillade mig at foreslaae, at den henvises til et særligt Udvalg, thi denne Sag er jo af en mere speciel Betydning end de Sager, der blive forelagte Finantsudvalget, og det var derfor vel muligt, at det ærebe Thing vilde indsætte andre Medlemmer i dette Udvalg. — Hvad angaaer at have et Bill paa den finantsielle Tilstand, forinden man skrider til at bevilge de her foreslaaebe Postier, skal jeg bemærke, at da Finantsloven nu er saa nær ved tredie Behandling, troer jeg, at ethvert af Thingets Medlemmer kan have denne Overfigt ligesaa godt som det ærebe Finantsudvalgs Medlemmer. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaae Medsættelsen af et særligt Udvalg, bestaaende af 9 Medlemmer.